

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 28. Mauritius parta victoria ex vulnere mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](#)

gens ditione castra metatus est, locum Sæcul. XVI.
fibi feligens valde depresso, silvisque A. C. 1553.
undique cinctum, ad quem nonnisi per
vallem saxis repletam, viamque longe
asperrimam aditus patebat. Ex adver-
so Mauritius castra tenebat in loco emi-
nenti, atque aperto, cumque pruden-
tia, ac circumspectione præcelleret, op-
portunam ineundi prælia occasionem
quiete præstolabatur: verum Albertus
audacia, quæ omnis periculi contem-
ptum inconsulte inspirare solet, anima-
tus Mauritium ad pugnam provocat; ast
loci iniquitate factum, ut potissima equi-
tatus sui parte jamjam cæsa totus exer-
citus funderetur, unde vitæ suæ fuga
consulere intentus prælia aciem hosti suo
cedere cogebatur.

§. XXVIII.

*Mauritius parta victoria ex vulnera
mortuus.*

Nihilominus Mauritius globi istu in
latere dextero ad ilia accepto tra-
jectus tertio post die obiit, non sine in-
genti Cæsaris, atque Imperii luctu; om-
nes enim Magni Principis, fortissimi Bel-
liducis, ac magnanimi, rarique exempli
Herois jacturam dolebant. Porro cum
nullam prolem vita superstitem relin-
queret, Augustus ejus Frater eidem in
Saxonie Electoratu succedebat. Cete-
rum

Sæcul. XVI. rum in hoc prælio utrinque desiderata
A.C. 1553. fuere quatuor millia præter ingentem

captivorum numerum, nec minus cecidere Henrici Brunsvicensis, ambo Fili Carolus, & Philippus, præter Fredericum Lüneburgicum, necnon Bichlingum Comitem, aliosque quamplurimos primæ Nobilitatis Belliduces. Altera post pugnam die ad castra pervernerant quingenti equites a Ferdinando Rege submissi unacum septingentis aliis, quos Hassiæ Landgravius ejus sacer supeditabat: verum sera nimis erant horum auxilia.

§. XXIX.

Mauritii exequiæ Fridburgi.

Porro Mauritius ante obitum suum datis literis Herbipolensem Episcopum de prælii successu certiorem reddebat, & postea cum Joanne Albino colloquium de animæ suæ statu instituens Lutheranorum more Cœnam accepit; tandem vero in castris suis die undecima Julii circa horam nonam matutinam fatis functus est, anno ætatis suæ nonnisi trigesimo secundo. Condita fuere illius intestina Siverhusiæ, cader ver vero Lipsiam primo delatum in D. Thomæ Ecclesia depositum est, ubi Joachimus Camerarius die decima nova Augusti orationem in defuncti laudem